

Páté přikázání.

Nemáš zabíjet!

Udeř se jen v prsa, ó člověče, a vychval se hlasitě, že nejsi žádným vrahem! Neboť zabíjení je přece vraždění a podle tvého přesvědčení jsi toto přikázání Páně nikdy nepřestoupil. Hrdě můžeš před Něj předstoupit a beze strachu a bázně nadějně očekávat otevření právě této strany tvé knihy života.

Uvážil jsi však někdy při tom, že pro tebe také platí **ubíjení** a že **ubíjení** je souznačné se zabíjením?

Není v tom žádný rozdíl. Děláš ho jedině ty ve svém způsobu vyjadřování, svou řečí; neboť přikázání neříká jednostranně: Nemáš zabíjet žádný hrubohmotně pozemský život! Nýbrž praví velice obsáhle: Nemáš zabíjet!

Například jeden otec měl syna. Otce hnala malá pozemská ctižádost k tomu, aby syn musel studovat, za každou cenu. V tomto synovi však spočívaly dary, které ho nutily dělat něco jiného, v čem mu jeho studium nemohlo být k užitku. Bylo však ovšem přirozené, že syn tímto vnuceným studiem necítil v sobě žádnou radost a nebyl schopen projevit k němu také radostně své úsilí. Syn však byl poslušný. Namáhal se na úkor zdraví splnit vůli svého otce. Protože to však bylo proti jeho přirozenosti, proti darům, které v sobě nesl, bylo zcela samozřejmé, že trpělo tím také tělo. Nechci zde dále sledovat případ, který se v pozemském bytí opakuje tak často, že jde až do statisíců, ba ještě více.

Nezvratné je však to, že se zde otec snažil svou ctižádostí nebo tvrdohlavostí v tomto synovi umrtvit něco, co mu bylo dáno k vývoji na zemi! V mnoha případech podaří se to také skutečně umrtvit, protože vývoj je v pozdější době pak sotva možný, poněvadž zdravá hlavní síla k tomu byla v nejlepší době zlomena a lehkovážně vyplývána na věci pro chlapcovu přirozenost cizí.

Otec tím těžce zhřešil proti přikázání: Nemáš zabíjet! Zcela nehledě na to, že svým jednáním upřel lidstvu něco, co snad mohlo být skrze chlapce k velkému užitku! Avšak měl přece uvážit, že hoch sice je nebo může být s ním nebo matkou duchovně spřízněn, přesto však zůstává před Stvořitelem vlastní osobností, která je **povinna** rozvíjet dary, které na zemi dostala ke svému vlastnímu prospěchu. Snad mu tím bylo Boží milostí dokonce i umožněno vyrovnat těžkou karmu tím, že měl vynalézt něco, co by lidstvu přinášelo v určitém smyslu velký užitek! Těžce doléhá tato vina znemožnění ještě zvláště na otce nebo na matku, kteří kladli své malé pozemské názory přes velká osudová vlákna, a tím zneužili své moci rodičovství.

Nejinak je tomu, když rodiče při sňatcích svých dětí jsou schopni nechat se ovládnout malichernými pozemskými výpočty svého rozumu. Jak často udusí při tom bezohledně nejušlechtilejší cit svého dítěte, čímž sice dítěti poskytnou pozemskou bezstarostnost, avšak při tom také neštěstí duše, které v bytí dítěte přetrvává pronikavěji než všechny peníze a statky.

Přirozeně že nemá být každý sen nebo přání dítěte rodiči povoleno. To by nebylo splnění jejich rodičovských povinností. Avšak je vyžadováno vážné zkoumání, které nesmí být nikdy pozemsky jednostranné! Právě toto zkoumání v **nezištném** však

druhu je zřídka kdy nebo dokonce vůbec rodiči používáno. Existují toho tisíce druhů. Není nutné, abych o tom dále hovořil. Uvažujte o tom sami, abyste se proti tomuto tak závažnému Božímu Slovu v přikázání neproviňovali! Otevřete si při tom zcela netušené cesty!

Avšak také dítě může u rodičů zadusit naděje, které jsou oprávněné! Když v sobě nerozvíjí dary, jak je nutné, aby v tom dosáhlo něčeho velikého, jakmile mu rodiče ochotně vyšli vstříc a nechali mu zvolit si cestu, jakou si vyprosilo. Také pak dojde k ubití ušlechtilého citění u jeho rodičů, čímž přestoupilo přikázání hrubým způsobem!

Také když člověk nějakým způsobem zklame pravé přátelství nebo důvěru, kterou mu někdo věnuje. Zabil a zranil tím v druhém něco, co skrývá skutečný život! Je to provinění proti slovu Božímu: Nemáš zabíjet! Přinese mu zlý osud, který musí napravit.

Vidíte, že všechna přikázání jsou pro lidi jen těmi nejlepšími přáteli, aby je věrně chránila před zlem a před utrpením! Proto je milujte a dbejte o ně jako o poklad, jehož strážení vám přinese jen radost! —